

[Statsministeren]

nanspolitikken i høj grad skal have en påvirkning af betalingsbalancen i positiv retning, og alt det tror jeg godt befolkningen forstår.

Men selvfølgelig kan det da lykkes at gøre befolkningen eller grupper af befolkningen – lad det være landmænd eller pædagoger eller arbejdere i jernindustrien, eller hvor det nu er – lidt mere forvirrede end strengt nødvendigt, og det er der i hvert fald nogle der prøver at gøre. Det vil jeg gerne fraråde, for så går tingene i stykker, ikke bare for regeringen, men også for det danske folkestyre.

Jeg synes også, det er værd at sige, at det var nødvendigt ikke alene at foretage besparelser, men også at skaffe nye indtægter til staten, hvis vi skulle få råd til at gøre en meget kraftig indsats i erhvervspolitikken. Man kan jo ikke bare komme og sige: besparelser, og så samtidig sige til regeringen: I skal bruge milliardbeløb og flere milliarder end dem, regeringen har lagt op til. Dem skal vi bare bruge som inspiration og investering og en tilskyndelse til en erhvervspolitik. Man kan ikke bare sige, at det skal man gøre, uden at man samtidig anviser måder, hvorpå dette skal finansieres.

Jeg ved godt, at man kan sige: ja men sådan en indsats kommer igen. Men enhver ved, at den kommer ikke igen hurtigt, enhver ved dette, og alligevel argumenterer man på en måde, som er meget letsindig, og som, hvis vi virkelig fulgte den filosofi, ville betyde, at vi måske nok ad åre kunne få et godt resultat med hensyn til investeringer i erhvervslivet, men til gengæld var vi i mellemtiden kommet ud i en enormt faretruende økonomisk situation, og det er det, vi skulle undgå.

Så er der selvfølgelig det med indkomspolitikken, som hr. Poul Schlüter har været inde på. Jeg ved ikke, om den del af forsamlingen, der var til stede, bemærkede, hvor fantastisk uklart hr. Poul Schlüter taler om indkomspolitik nu. Hvorfor? Ganske enkelt, tror jeg i hvert fald, fordi også hr. Poul Schlüter er fuldstændig klar over, at der ikke er mere at gøre på indkomspolitikens område i indeværende periode. Der er ikke noget parti i dette ting, der virkelig alvorligt kan tro, at nye indgreb på arbejdsmarkedet her og nu ville være en rigtig økonomisk politik. Jeg ville gerne se dem, der virkelig tør påstå, at de tror det. Jeg tror det ikke. Og

med henblik på næste år synes jeg, vi skal holde os til det, som i hvert fald mange i denne sal, også blandt de borgerlige partier, er klar over, nemlig at det nok er klogt at tilstræbe, at arbejdsmarkedet selv klarer sine problemer i næste omgang.

Der har været talt meget om den dybe pessimisme, som det danske folk, dansk erhvervsliv og også danske politikere er inde i. Jeg mener, at det er nødvendigt at understrege, at den pessimisme – hvis vi nu skal acceptere det begreb – som findes mange steder, er en pessimisme, som ikke er noget specielt dansk i dag. Vi har alle sammen gennem vores kontakter rundt omkring i Europa gang på gang kunnet konstatere, at der praktisk taget i alle lande er præcis de samme problemer og den samme – for nu én gang til at bruge udtrykket – pessimisme omkring den økonomiske udvikling og den samme pessimistiske vurdering af, hvor begrænsede mulighederne er for at træde op imod den farlige udvikling i vores økonomi, i vores fælles økonomi. Det er altså ikke noget specielt dansk, og derfor er det heller ikke noget, som den socialdemokratiske regering i Danmark alene kan tage ansvaret for. Det må i hvert fald være noget, som politikere i alle de dele af verden, som hænger sammen i et økonomisk system, i så fald må tage et fælles ansvar for.

I øvrigt mener jeg ikke, det er rimeligt med en alt for overdreven pessimisme. Dette at være realistisk og erkendende over for den økonomiske udvikling og risikoen i udviklingen mener jeg er meget nyttigt, men det farligste af alt er i virkeligheden, hvis vi virkelig bliver grebet af en egentlig pessimisme, som også er udtryk for, at man ligesom giver op over for problemerne. Det vil den socialdemokratiske regering ikke gøre.

Det er derfor, den socialdemokratiske regering tog tyren ved hornene i december og lavede ting, som vitterligt var meget upopulære også i de kredse, som socialdemokratiet fortrinsvis repræsenterer. Det er også derfor, regeringen så kort tid efter kommer igen og nu i et samarbejde med en del af folketingets partier igen gør nogle ting, som er upopulære. Det er, fordi vi ikke er grebet af pessimisme, men fordi vi realistisk vurderer, hvilke risici der er i den økonomiske udvikling, og realistisk siger til os selv og til folketinget, at vi beklageligvis med mellemrum må tage